

שֶׁל אוֹתָם אֶלֶף יָמִים שְׁאֻמְרָנוּ. וּמִשׁוּם כֶּף פְּרֻשִׁיהָ, כָּל שְׁלֵמָה שֵׁשׁ בְּשִׁיר הַשִּׁירִים - קִדְשׁ, פְּרֻט לְזֶה שֶׁהוּא חֵל. הָאֶלֶף שֶׁל כָּאן הוּא קִדְשׁ, וְכָל מַצְשֵׁי קִדְשׁ, וְעַל זֶה עָשָׂה וַיִּוִּם לְעַמּוּדִים.

בֵּא וְרָאָה, הָרִי אֻמְרָנוּ, כָּל ו' הוּא בְּסוּד הַרְחָמִים, וְכָל מְקוֹם שֶׁבֵּא ו' בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ, הוּא רַחֲמִים, כְּמוֹ (בראשית יט) וְה' הִמְטִיר עַל סְדוֹם. (שם יג) וְה' אָמַר אֶל אַבְרָם. רַחֲמִים וְדִין כְּאֶחָד. שְׁמָה שׁוֹנָה בַּמִּבּוּל שֶׁפְּתוּב אֱלֹהִים בְּכָל מְקוֹם? לְמָה לֹא כְּתוּב וְה'? אֶלָּא שְׁנִינוּ, בְּכָל מְקוֹם שֶׁפְּתוּב וְה' - הוּא וּבֵית דִּינוֹ. אֱלֹהִים סֵתֵם - דִּין לְבָדוֹ.

אֶלָּא בְּסוּדוֹ נַעֲשֶׂה דִין, וְלֹא כְּדִי לְהַשְׁמִיד אֶת הָעוֹלָם, וּמִשׁוּם כֶּף הוּא הַתְּעָרֵב עִם דִּין. אֲכַל בַּמִּבּוּל כָּל הָעוֹלָם הַשְּׁמֵד, וְכָל אוֹתָם שְׁנַמְצָאוּ בְּעוֹלָם. וְאִם תֹּאמַר, שְׁהָרִי נָח וְכָל מָה שֶׁעָמַד נִצְלוּ - הָרִי נִסְתַּר מִהַעֵינַי הִנֵּה, שְׁלֹא נִרְאָה, וְעַל כֵּן כָּל מָה שְׁנַמְצָא בְּעוֹלָם הַשְּׁמִיד אוֹתוֹ.

וְעַל זֶה וְה' - בְּגִלּוּי, וְלֹא הַשְּׁמִיד הַכֵּל. אֱלֹהִים - נִסְתַּר, וְצָרִיף לְהַשְׁמֵר, שְׁהָרִי מִשְׁמִיד הַכֵּל. וְלִכְן אֱלֹהִים לְבָדוֹ הִנֵּה, וְסוּד זֶה - (תהלים כט) ה' לַמִּבּוּל יֵשֵׁב. מָה זֶה יֵשֵׁב? אֶלְמָלָא מְקַרָּא כְּתוּב, לֹא יִכּוֹלִים לֹאמַר. יֵשֵׁב - יֵשֵׁב לְבָדוֹ, שְׁלֹא בָּא עִם דִּין. כְּתוּב כָּאן יֵשֵׁב, וְכְתוּב שָׁם (ויקרא יג) בְּדָד יֵשֵׁב, לְבָדוֹ.

וְסוּד לְמַדְנֵוּ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִסְתַּר וְגִלּוּי. גִּלּוּי הוּא בֵּית דִּין שֶׁלְמִטָּה. נִסְתַּר הוּא הַמְּקוֹם שֶׁכָּל הַבְּרָכוֹת יוֹצְאוֹת מִשָּׁם. מִשׁוּם כֶּף, כָּל דְּבָרֵי אָדָם שֶׁהֵם בְּנִסְתַּר, הַבְּרָכוֹת שׁוֹרוֹת עֲלָיו. וְכָל אוֹתָם שֶׁבְּגִלּוּי, אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁל בֵּית דִּין

וְיִתְמַשְׁכוּן יְתִיר, בְּהִנֵּי אֶלֶף שְׁנַיִן יִתְמַשְׁכוּן, דְּאֵינוֹן אֶלֶף יוֹמִין דְּקֻאֻמְרָן. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ, כָּל שְׁלֵמָה דְּאִית בְּשִׁיר הַשִּׁירִים קִדְשׁ, בַּר מֵהָאֵי דְּאִיהוּ חוּל. הָאֶלֶף דְּהִכָּא, קִדְשׁ אִיהוּ, וְכָל עוֹבְדוֹי קִדְשׁ, וְעַל דָּא עָשָׂה וַיִּוִּם לְעַמּוּדִים.

תָּא חֲזִי, הָא אֻמְרָן כָּל ו' בְּרֻזָּא דְּרַחֲמֵי אִיהוּ, וְכָל אֲתַר דְּאִתִּי ו' בְּשֻׁמָּא קְדִישָׁא, רַחֲמֵי אִיהוּ. פְּגוּן (בראשית יט) וַיִּי' הִמְטִיר עַל סְדוֹם. (בראשית יג) וַיִּי' אָמַר אֶל אַבְרָם. רַחֲמֵי וְדִינָא כְּחֻדָּא. דְּמָאֵי שְׁנָא בְּטוֹפְנָא, דְּכִתִּיב אֱלֹהִים בְּכָל אֲתַר, אֻמָּאֵי לֹא כְּתִיב וַיִּי'. אֶלָּא תְּנִינָן, בְּכָל אֲתַר דְּכִתִּיב וַיִּי', הוּא וּבֵית דִּינוֹ. אֱלֹהִים סֵתֵם, דִּינָא בְּלַחֲדוּי.

אֶלָּא בְּסוּדוֹ, אֲתַעְבִּיד דִּינָא, וְלֹא לְשִׁיצָאָה עֲלֵמָא. וּבְגִין כֶּף אֲתַעְרַב אִיהוּ בְּהָדִי דִּינָא. אֲבָל בְּטוֹפְנָא, כָּל עֲלֵמָא שְׂצִי, וְכָל אֵינוֹן דְּאֲשַׁתְּכַחוּ בְּעֲלֵמָא. וְאִי תִימָא, דְּהָא נָח וְדַעֲמִיָּה אֲשַׁתְּזִיבוּ. הָא סְתִים מַעֲינָא הָוָה, דְּלֹא אֲתַחֲזִי. וְעַל דָּא כָּל מָה דְּאֲשַׁתְּכַח בְּעֲלֵמָא שְׂצִי לִיָּה.

וְעַל דָּא וַיִּי' בְּאֲתַגְלִיָּיא, וְלֹא שְׂצִי כֵלָּא. אֱלֹהִים סְתִים, וּבְעֵי לְאִסְתַּמְרָא, דְּהָא כֵלָּא שְׂצִי. וְעַל דָּא אֱלֹהִים בְּלַחֲדוּי הָוָה, וְרֻזָּא דָּא (תהלים כט) יִי' לַמִּבּוּל יֵשֵׁב. מָהוּ יֵשֵׁב. אֶלְמָלָא קִרָּא כְּתִיב, לֹא יִכְלִינָן לְמִימַר. יֵשֵׁב בְּלַחֲדוּי, דְּלֹא אֲתַא עִם דִּינָא. כְּתִיב הִכָּא יֵשֵׁב, וּכְתִיב הַתָּם (ויקרא יג) בְּדָד יֵשֵׁב בְּלַחֲדוּי.

וְרֻזָּא אוֹלִיפְנָא, קְדִישָׁא בְּרִיף הוּא סְתִים וְגִלְיָא. גִּלְיָא הוּא בֵּי דִינָא לְתַתָּא. סְתִים הוּא אֲתַר דְּכָל בְּרָכָאן נִפְקִי מִתְּמָן, בְּגִין כֶּף, כָּל מְלוּי דְּבַר גַּשׁ דְּאֵינוֹן בְּסְתִימוֹ, בְּרָכָאן שְׂרִיין עֲלֵיהּ וְכָל דְּאֵינוֹן בְּאֲתַגְלִיָּיא, הֵהוּא אֲתַר דְּבֵי דִינָא שְׂרִיא עֲלוּי, בְּגִין דְּאִיהוּ

שורה עליו, משום שהוא מקום בגלוי. והכל הוא בסוד עליון כמו שלמעלה.

עד שהמלך במסבו (שיר א), באותה חברות ותפנוק של העדן העליון, (הרי בארנו שנה) באותו שביל נסתר ונגנוז ולא ידוע, ומתמלא ממנו, ויוצאים בנחלים ידועים. נרדי נתן ריחו - זה הם האחרון שברא את העולם התחתון כמו שלמעלה, ומעלה ריח טוב עליון לשלט ולעשות, ויכול ושולט ומאיר באור עליון.

בא וראה, בשעה שהנרד הזה העלה ריח למעלה, אז החיבות נקשרה, ועולה הנרד הזה להאחז למעלה, וכל המרכבות הקדושות, פלן מעלות ריחות להתעטר למעלה. כל אותן מרכבות נקראות עלמות שיר, כמו שנאמר (תהלים מז) על עלמות שיר, וברי פרשונה. מה זה עלמות שיר? אלא כמו שנאמר (שיר ו) ועלמות אין מספר. מה זה ועלמות אין מספר? כמו שנאמר (איוב כה) ה'יש מספר לגדודיו. ומשום שאין להם חשבון, כתוב ועלמות אין מספר.

ויום לעמודים, פלם זכרים. כל אותם שעולים בשמן משחה למעלה, פלם עומדים בסוד של זכרים, ולא נקרא זכר אלא ו', סוד של השמים, שהם זכרים. וכל אותם שלמטה נקראים נקבות. ומשום כך, כל אותם שבאים מצד השמאל, מצד הנקבה, התמנו על השיר ואומרים שירה תמיד. ועל זה כתוב על עלמות שיר. וכלם יוצאים בסוד של ה'. ה' מוציאה פמה חילות למיניהם בסוד של ו'. ו' - זה סוד של זכר שעומד לתת מזון לנקבה.

ומשום כך, כל אותם הנוים עשה בצלאל, לתת להם לשרות על

אתר באתגלייא. וכלא איהו ברזא עלאה, פגוונא דלעילא. (ע"ב).

עד שהמלך במסבו, (שיר השירים א) בההוא חברותא ותפנוקא דעדן עלאה, (הא אוקמוה דהא) בההוא שביל דסתים וגניז ולא אתיידע, ואתמליא מניה, ונפקין בנחלין ידיעאן. נרדי נתן ריחו, דא ים בתראה, דברא עלמא תתאה, פגוונא דלעילא, וסליק ריחא טבא עלאה, לשלטאה ולמעבד, ויכיל ושלטי ונהיר בנהורא עלאה.

הא חזי, בשעתא דהאי נרדא סלקא ריחא לעילא, פדין חביבותא אתקשרת, וסלקא האי נרדא לאתאחדא לעילא. וכלהו רתיכין קדישין, פלהו סלקין ריחין לאתעטרא לגבי דלעילא. אינון רתיכין פלהו אקרון עלמות שיר, כמה דאת אמר (תהלים מז) על עלמות שיר, והא אוקמוה. מאי עלמות שיר. אלא כמה דאת אמר, (שיר השירים ו) ועלמות אין מספר. מאי ועלמות אין מספר. כמה דאת אמר (איוב כה) ה'יש מספר לגדודיו. ובגין דלית להו חשבנא כתיב ועלמות אין מספר.

ויום לעמודים, (שמות לח) פלהו דכורין. כל אינון דסלקין ברבו משח לעילא, פלהו קיימין ברזא דכורין, ולא אקרי דכר אלא ו', רזא דשמיא, דאינון דכורין. וכל אינון דלתתא, אקרון נוקבי. ובגין כך כל אינון דאתין מסטרא דשמאלא, מסטרא דנוקבא, אתמנן על השיר, ואמרי שירתא תדיר. ועל דא כתיב, על עלמות שיר. וכלהו נפקו ברזא דה'. ה' אפיקת כמה חילין לזנייהו ברזא דו'. ו', דא רזא דדכורא דקיימא למיהב מזונא לנוקבא. ובגין כך, כל אינון ווין עבד בצלאל, למיהב לון לאשראה על נוקבי. ונפקי מרזא